

Sygn. akt I CZ 122/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Jan Górski

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" w Warszawie
przeciwko Zbigniewowi Saracie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 lutego 2014 r.,

zażalenia pozwanego na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt V Ca 1206/13,

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego do rozpoznania w orzeczeniu
kończącym postępowanie.**

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność
Starszy sekretarz sądowy

Justyna Kosińska

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 3 października 2013 r. uchylił wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 13 listopada 2012 r. i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wyroku wskazał, że Sąd pierwszej instancji uwzględnił częściowo powództwo jedynie w stosunku do pozwanego Zbigniewa Saraty, mimo że strona powodowa zmieniła żądanie pozwu i domagała się zasądzenia dochodzonej należności solidarnie od pozwanych Zbigniewa Saraty i Zofii Maciejewskiej-Sarata. Uznał, że uwagi na sposób redakcji wyroku orzeczenie to nie poddaje się kontroli instancyjnej, a w zakresie żądania skierowanego przeciwko pozwanej nie została rozpoznana istota sprawy.

W zażaleniu na orzeczenie kasatoryjne Sądu Okręgowego pozwany zarzucił naruszenie art. 386 § 2 oraz art. 386 § 4 k.p.c. i wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy stwierdził zasadnie, że strona powodowa w piśmie z dnia 17 sierpnia 2012 r. sprecyzowała roszczenia dochodzone w połączonych do rozpoznania sprawach w ten sposób, że domagała się zasądzenia kwot 24 706,82 zł oraz 58 435,49 zł z należnościami ubocznymi solidarnie od pozwanych Zbigniewa Saraty i Zofii Maciejewskiej - Sarata. Treść wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 13 listopada 2012 r. oraz jego uzasadnienie wskazuje jednoznacznie, że nie rozpoznał on żądania dotyczącego zasądzenia kwoty 58 435,49 zł w kontekście solidarnej odpowiedzialności pozwanych w tym zakresie. Stanowi to uchybienie nakazujące stwierdzenie, że z tego względu nie została rozpoznana istota sprawy. W świetle art. 386 § 4 k.p.c. uprawniało to Sąd drugiej instancji do wydania wyroku kasatoryjnego.

Z tego względu zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw, podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

jw

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Starszy sekretarz sądowy
Justyna Kosińska